

Gdzie to jest?

Nadleśnictwo Drawsko znajduje się w województwie zachodniopomorskim w powiecie drawskim. Prawie w całości teren Nadleśnictwa Drawsko zajmuje czynny Poligon Wojskowy. Obszar lasu, na którym przeprowadzony jest quest znajduje się poza poligonem nad przepięknym Jeziorem Lubie.

Jak dojechać?

Samochodem można dojechać od miejscowości Drawsko Pomorskie lub od miejscowości Kalisz Pomorski drogą wojewódzką 175, następnie należy skręcić w dojazd pożarowy nr 2 prowadzący do miejscowości Karwice (skręt ten znajduje się pomiędzy miejscowością Mielenko Drawskie, a miejscowością Konotop). Przy tym dojeździe po lewej stronie drogi należy zatrzymać się przy parkingu leśnym i stąd rozpocząć przygodę z questem.

Początek questu:

Parking leśny przy dojeździe pożarowym nr 2 (droga do miejscowości Karwice).

Potrzebne rzeczy:

Długopis, ołówek, spray na komary/kleszcze.

Czas przejścia questu:

1,5 godziny.

Jak szukać skarbu?

Gra polega na uważnym czytaniu wskazówek zamieszczonych w tekście questu. Twoim zadaniem jest zbieranie ukrytych po drodze cyfr oraz wykonywanie zadań. Gdy rozwiążesz wszystkie zagadki, odnajdziesz na końcu trasy skarb.

Opiekun questu:

Nadleśnictwo Drawsko
ul. Starogrodzka 30
78-500 Drawsko Pomorskie
telefon: 94 363 20 47
e-mail: drawsko@szczecinek.lasy.gov.pl

Nadleśnictwo Drawsko

że to drzewo _____¹⁶ _____³⁸ się nazywa.

Z sięgającej ponad inne drzewa wysokości,

wita i obserwuje przybyłych tu gości.

Podobno kręcił się tu jakiś cielak rano,

ale odszedł w stronę mu nieznaną.

Wróćmy więc do ostatniego drogowskazu

i idźmy zatem od razu,

kierując się podpowiedzią rozsądku,

tam, gdzie zamierzaliśmy dojść na początku.

Po długiej wędrówki znoju,

pewnie się zatrzymał gdzieś przy wodopoju.

Najlepiej będzie, tuż przy jeziorze, brzegiem skarpy

maszerować,

tylko trzeba szczególną ostrożność zachować.

Droga jakże przyjemna dla tej turystyki.

Wzdłuż niej rosną żywotniki i cyprysiki.

Jest nawet cała alejka żywotnikowa.

Żywotniki wiekowe – aleja jak nowa.

To takie jakby stare tuje, które ozdabiają świat,

nie uwierzysz – już od 120 lat.

A teraz od tablicy „zwierzęta chronione”

cały czas prosto, w stronę, gdzie wiaty postawione.

Tak serce podpowiada i rozum wskazuje.

Może jest tam i się pięknem delektuje?

Bo tu krajobraz bajkowy. Wokół tylko natury uroku.

Każdy chciałby podziwiać te piękne widoki.

Przed Tobą taki obraz się maluje:

jeziro — — —²⁷ — — —²⁰, na którym 5 — — —²³ się znajduje.

Choć nie wszystkie dojrzysz, to i tak Cię oczaruje.

O jest i ono!!! Maleństwo moje! Spragnione było!

Jak się napiło i panoramę tę zobaczyło,

to tu na dłużej zostać postanowiło.

Za pomoc wdzięczna Ci jestem wielce.

Ciesz się ogromnie moje żubrowe, matczyne serce.

W ramach dziękczynienia,

mam dla Ciebie skarb do odnalezienia.

Ze słów, które w treść wpisałeś, wybierz cyfry i litery, które

oznaczyłam,

ułoż je w hasło pod tekstem, a powie Ci ono, gdzie skarb

ukryłam,

czyli coś o czym Questowicz marzy.

Potem pójdz za

bo na koniec naszego spotkania,

Twój

My, tu już się rozstajemy.

Zajrzyj, proszę kiedyś do nas, by zobaczyć, jak żyjemy.

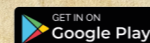
Idąc noga za nogą,

możesz wrócić tą samą drogą,

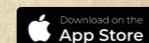
albo pójść przed siebie dalej. Dodać nie omieszkam,

że połączą się ze sobą: szlak, którym tu przyszedłeś i ta ścieżka.

Miejsce na odrysowanie skarbu

Questuj mobilnie
z naszą bezpłatną
aplikacją

Jeżeli zaobserwowałeś zmiany na trasie questu lub brak skarbu – zgłoś to do opiekuna questu. Napisz do nas na kontakt@questing.pl

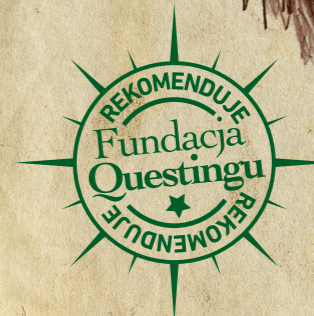

Więcej questów znajdziesz w największej bazie questów

www.Questing.pl

Questing®

NA TROPIE

Quest pieszy

NA TROPIE

Witaj w naszych stronach Questowiczu drogi.

Nadleśnictwo $\square_{31}$ $\square_{11}$ zaprasza w swoje progi.

Dziś ciekawa przygoda czeka w okolicy.

A rozpocznie się tutaj, na parkingu, przy tablicy.

Spójrz na nią i już wiesz,
jaki towarzyszył Ci będzie zwierzę.

W queście tym, wiele zagadek się chowa.

Trzeba też, brakujące wstawić słowa.

Oprócz wielu atrakcji na trasie,
skarb odnaleźć także da się.

Teraz, z żubrem czeka Cię rozmowa.

Poznaj proszę, oto ona – żubrza $\square_{10}$ $\square_{25}$.

Chruczy cichym, dźwięcznym głosem:

ja o pomoc Ciebie proszę.

Gdzieś mój $\square_{5}$ sobie poszedł.

Z oczu go straciłam rano.

Jedliśmy spokojnie siano

i zjadaliśmy go w mig –

ja, me dziecko i on – $\square_{14}$.

Gdy śniadanie się skończyło,

mego malca już nie było!

A więc ruszaj ze mną w drogę,

bo sama znaleźć go nie mogę.

Nie wiem, w którą pójść mam stronę?

Głupie cielę! – jego życie zagrożone,

w lesie samo, przerażone...

Przecież żubry są chronione,

więc, nie mogą być skrzywdzone?!

O! Są tutaj pierwsze tropy.

One wiodą nas do „kropy”,

czyli kropki, co widoczna jest na drzewie.

Teraz prosto, długo prosto, wciąż przed siebie.

Patrzmy, może pozostawił ślad na glebie.

Co się stało, jak się stało,

od rana zachodzę w głowę,

bo takie oddalenie się cielaka

od stada jest nietypowe.

Żubry się trzymają kupy

i zazwyczaj tworzą grupy,

co się zimą łączą w stada,

więc gdzieś odejść nie wypada!

Latem, zwykle, krowy z cielakami przebywają,

a później, byki do nich dołączają.

Doszliśmy do rozstaju dróg.

W którą stronę on pójść mógł???

Tutaj, też drzewo z kropką stoi na posterunku.

Jednak czuję, że nie poszedł w jej kierunku.

Więc my, lepiej prosto pójdziemy,

aż się na drewniane strzałki natkniemy.

Idźmy w stronę, gdzie pejzaż dziki taki.

Tam spotkamy też i ptaki,

— $\square_{12}$ $\square_{32}$ — w ilości, że policzyć nie mogę.

Może się zgubił i pytał je o drogę?

A może coś widziały, gdy sobie fruwały.

Krakąły, że zajęte były, przecież ryby towiły,

których są smakoszami,

więc latają nad płytkimi, słodkimi bądź słonymi wodami.

Skoro kormoranów tu sporo,

to pewnie w okolicy jest jakieś jezioro.

Czyżby mój cielak przyszedł w te strony, bo był spragniony?

Może jest jeszcze?... Zasnął sobie grzecznie.

Nie czekajmy dłużej, idźmy tam - koniecznie.

Trop wskazuje intuicja żubrej krowy.

A tu, drzewo. Ma kolory dwa: $\square_{13}$

i $\square_{22}$ $\square_{33}$

Idźmy głównym traktem cały czas.

Może go wypatrzy ktoś z nas?

Widzisz?! Jakaś wodna toń.

To jezioro! Idźmy doń.

Tu, gdzie suche drzewa,

jest świat kormoranowy.

Wokół nas ciekawe dźwięki – to ich ptasie są rozmowy.

Cicho!!! Chyba mówią o moim cielaku? Wynika z przekazu,

że, niestety, nie widziały. Wracajmy więc do drogowskazu,

czyli do strzałek. Jedna z nich wskaże nam kierunek nowy –

— $\square_{24}$ $\square_{36}$ —, z którego

łatwo dojrzymy dzieciaka mojego.

Nie ma go... Przedłuża się nasza rozłąka.

Idźmy dalej. Może się gdzieś w okolicy błąka?

Rozglądaj się uważnie za śladami jego

i podziwiaj piękno tutejszej przyrody do tego.

Tam skrucć koniecznie z drogi, co nią idziemy,

gdzie wiaty i tablice, z których wiele się dowiemy.

Może mnie spotka tu jakaś nowina

o losie zaginionego syna.

Zaś, Questowicz tutaj szuka,

co o żubrach wie nauka.

I się dowie to i owo.

Żubry, na całym świecie, objęte są ścisłą ochroną gatunkową.

20 tysięcy lat temu zamieszkiwały

kontynent europejski, prawie cały.

W XIX wieku, jak wiadomo z badań obrazu,

żyły tylko na ziemiach polskich i w górach Kaukazu.

W $\square_{R}$ roku, w Puszczy Białowieskiej zginął

ostatni osobnik żubra nizinnego,

na wolności żyjącego,

a w 1925, jest wiadomość, w naukowym przekazie,

o śmierci ostatniego żubra górskiego na Kaukazie.

Na Międzynarodowym Kongresie $\square_{26}$

— $\square_{28}$ —,

w $\square_{28}$ roku, Polska, o ratowanie żubrów zaapelowała

i przyrodników z innych państw - przekonała.

W tym samym roku, Międzynarodowe $\square_{15}$

$\square_{29}$ $\square_{6}$ powstało

i wiele dobrej pracy wykonało.

Jak wynikało z badaczy meldunku,

od kilkudziesięciu osobników zależał los tego gatunku,

tych, co w ZOO ocalały

i w prywatnych zwierzyńcach mieszkały.

Po II wojnie światowej, Polska, w hodowli żubra,

stanowiła centrum w świecie całym.

Tymczasem żubry z bizonami geny wymieszały.

W 1944 roku w Polsce tylko 44 żubry naliczono,

w samej Puszczy Białowieskiej $\square_{W}$ znaleziono,

więc wielkim sukcesem było,

że w 2022 roku, w Polsce, $\square_{A}$ ich już żyło.

Przeczytaj też koniecznie, w jaki sposób nadleśnictwa działają,

że w kraju, zasięg i liczebność mojego gatunku powiększają.

A nadleśnictwo Drawsko, gdzie jesteśmy dzisiaj,

ma również spory wpływ na ochronę

— $\square_{18}$ — oraz $\square_{37}$.

Wróćmy na ścieżkę i ruszajmy w drogę,

a ja, coś jeszcze o żubrach dopowiedzieć mogę.

Jesteśmy największymi $\square_{34}$ $\square_{21}$

lądowymi Europy.

Nawet 900 kg mogą ważyć samce

– nasze chłopy,

a my – samice „filigranowe”, możemy być 600 kilogramowe.

Wygładamy tak, niestety, z powodu naszej wspaniałej diety.

Jak pomyśle – to nie wierzę,

że 10 ton pokarmu w roku może zjeść jedno zwierzę.

Przedstawić Ci nasze menu powinnam.

Danie główne – trawy, turzyce i roślinność zielna inna.

Gdy na deser przyjdzie pora

- liście, pędy oraz drzew i krzewów kora.

Koniec gadania. Z lewej jezioro delikatnie się odstania.

I znowu strzałki do kierowania.

Przed nami, dalsza droga poszukiwania,

według tej pojedynczej wskazania.

A tuż za nim i, naprzeciw wody, po prawej ręce,

ciekawy drzewostan, lecz o nim więcej,

na tej tablicy, co na końcu stoi.

Podejźmy, bo przeczytać przystoi.

Oto $\square_{4}$ $\square_{40}$ wdzięczy się przed nami.

Ma bardzo charakterystyczne szyszki z jęczyzkami.

Z bliska nie obejrzymy jej występu,

gdyż obowiązuje tu $\square_{19}$ $\square_{8}$,

bo tereny dla drzewostanów nasiennych przeznaczone,

z użytkowania, dla osób postronnych, są wyłączone.

Może mojego synka, przyciągnął zapach tego drzewa? Świeży,

cytrusowy.

Dla niego mógł być ciekawy – bo nowy.

A jeśli Ty chcesz bardziej poczuć te wonie,

leżące na ziemi igły weź w dłoń

i pocieraj jedną o drugą, aż w aromacie zatoniesz.

Jego tu nie ma. Myślę, że bez względu na zapachy i natury

urodę,

jest dobrze wychowany i nie wszedłby w szkodę.

Więc dalej tropmy to moje młode.

Idźmy drogą w dół, aż znów naszą strzałkę zobaczymy,

a obok drugą, dzięki której do $\square_{30}$ $\square_{39}$

— $\square_{9}$ — kroczymy.

To on, wspaniały! Tabliczką z orłem oznaczony

i napisem: Pomnik Przyrody $\square_{17}$

— $\square_{35}$ —

Tam informacja, też na tabliczce, się ukrywa,

